

ת"פ 27521/11/21 - אפרים מדאעי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 27521-11-21 מדינת ישראל נ' מדאעי
תיק חיצוני: 469918/2020

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופט אליאנא דניאלי
המבקש אפרים מדאעי
נגד
המשיבה מדינת ישראל
מעמד: כינוי צד ג'

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענות להגנה מן הצדק בהתאם לסעיף 149(10) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ), טענות כי כתב האישום אינו מגלה עבירה, בהתאם לסעיף 149(4) בחסד"פ, ולחילופין מחמת זוטי דברים, בהתאם לסעיף 34ז בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

יאמר כבר עתה, כי לאחר שבחנתי את טענות המבקש, איני מוצאת מקום לקבלן.

בראשית הדברים יצוין כי כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה נשוי למתלוננת והשניים היו מטופלים במסגרת הרווחה על ידי עובדת סוציאלית. ביום 29.7.20 התקשר הנאשם לעובדת הסוציאלית ואמר לה שאם תוך שבועיים המתלוננת לא תצא מהבית הוא ייקח את חפציה, יזרוק אותם וישבור אותם וכן שלא תתפלא אם תמצא אותו בסופו של דבר במוסד סגור אחרי שעשה מעשה קיצוני.

עוד יצוין כי ביום 12.5.21 קיבלתי בקשה קודמת של המבקש לביטול כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק, והוריתי על ביטול כתב האישום.

באותה עת, נטען כי העובדת הסוציאלית לא נחקרה במשטרה, וכי למעשה בוצעה חקירה לנאשם בלבד. המסד הראייתי הושתת על שיחה בין שוטרת לעובדת הסוציאלית, שתועדה במזכר, ומכתב לא חתום אותו העבירה העובדת הסוציאלית למשטרה מבלי שהובררו נסיבות העברת המכתב ומבלי שהיא נחקרה אודותיו.

בהחלטתי קבעתי כי ספק אם פעולות המשטרה ראויות להיקרא חקירה, בהתבסס על המסד העובדתי שלעיל, וכאשר

העובדת הסוציאלית כאמור לא נחקרה במשטרה, ולא ניתן היה לדעת כיצד הגיעה למשטרה הודעתה, שאינה חתומה.

לאחר ביטול כתב האישום על ידי, הוגש בחודש נובמבר 21' כתב האישום החדש אשר כעת מתבקש שוב ביטולו.

ב"כ המבקש טוענת כי המשטרה ביצעה השלמת חקירה לאחר הביטול, השלמה אותה כינתה "מהלך פסול וחסר תום לב". נטען כי מדובר במהלך בלתי הגון אשר אינו עומד בקנה אחד עם הנחיית פרקליט המדינה באשר להשלמות חקירה.

טענה נוספת היא כי כתב האישום אינו מגלה עבירה שכן אמירת הנאשם לכאורה לפיה יבצע מעשה קיצוני אינה מכוונת כלפי אדם והיא נאמרה מתוך תחושת מצוקה וקריאה לעזרה השוללת את היסוד הנפשי בדבר כוונה להפחיד או להקניט, וכי ממילא לא הייתה כוונה להפחיד או להקניט את העובדת הסוציאלית או את אשת הנאשם. נטען בהקשר זה, כי המטרה הייתה להיטיב את חיי הנאשם ואשתו. כן נטען כי רישת הדברים המתייחסת לזריקת חפצי אשתו היא מעשה קל ערך החוסה תחת סייג זוטי הדברים.

עוד טענה ב"כ הנאשם, כי טרם הגשת כתב האישום מחדש נחקרה העובדת הסוציאלית, וכי תוצאה לפיה ניתן לערוך השלמת חקירה לאחר ביטול כתב אישום תאפשר למאשימה לפעול במטרה לגרום לביטול כתב האישום על מנת שיתאפשר לה לבצע פעולות חקירה. נטען כי המהלך שקול להשלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום וכי אין לאפשר פעולה שכזו.

עוד נטען, כי חקירת העובדת הסוציאלית נעשתה ברשלנות על מנת לצאת ידי חובה, וכי מצופה היה מהיחידה החוקרת לבצע פעולות חקירה נוספות אשר יחקרו את כלל ההיבטים הנדרשים.

המשיבה טענה מנגד, ראשית, כי ביום 10.8.21 נשלחה למבקש הודעת ידוע, במסגרתה הודעה לו זכותו לפנות בבקשה להימנע מהגשת כתב אישום ואולם המבקש לא ניצל זכותו לעשות כן. עוד נטען, כי העובדת הסוציאלית לא נחקרה במשטרה טרם ביטול כתב האישום שכן המשיבה לא סברה שנפל פגם בהתנהלותה, ונדרשה לפיכך לבצע את החקירה רק לאחר החלטת בית המשפט כי נפל פגם שכזה. כן יצאה המשיבה כנגד הטענה כי התביעה פעלה לביטול כתב האישום כדי להכשיר פעולות חקירה נוספות, וטענה כי הנחיית פרקליט המדינה עוסקת בהשלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום ולפיכך היא אינה חלה על מקרה בו בוטל כתב האישום.

כן הפנתה המשיבה לפסיקה במסגרתה נקבע כי ניתן להגיש כתב אישום חדש לאחר ביטול כתב אישום קודם.

אשר לטענות כי כתב האישום אינו מלמד על עבירה או כי מתקיים הסייג בדבר זוטי דברים - הפנתה המשיבה לפסיקה במסגרתה נקבע כי בחינת ביטוי וקביעה האם הוא מהווה איום נעשית על פי אמת מידה אובייקטיבית. נטען כי שעה שמדובר באיומים המופנים לפגיעה באשת המבקש, ונוכח מהות האיומים ותוכנם, אין המדובר בכתב אישום שאינו מגלה עבירה או בזוטי דברים.

כאמור לעיל, איני מוצאת לקבל את טענות המבקש.

כתב האישום המקורי אכן הוגש כפי שצוין לעיל תוך פגיעה בחוש הצדק משלא נחקרה העובדת הסוציאלית. משלאחר הביטול נחקרה העובדת הסוציאלית, לא ניתן לקבל את הטענה כי מהווה הדבר השלמת חקירה הנעשית תוך כדי ניהול התיק ולאחר הגשת כתב אישום, ובוודאי שלא ניתן לקבל את הטענה בנסיבות תיק זה כי המשיבה הביאה באופן מכוון לביטול כתב האישום על מנת לבצע את ההשלמה, שעה שכאמור התנגדה לביטולו.

קבלת טענה מכוח הגנה מן הצדק, משמעה ביטול כתב האישום ולא זיכוי (ראה סעיף 150 בחד"פ).

בנסיבות אלו, ניתן לשוב ולהגיש את כתב האישום ובוודאי שכך כאשר נעשו פעולות חקירה אשר לשיטת המשיבה ריפאו את הפגם אשר בעטיו בוטל כתב האישום בהחלטת הקודמת.

במסגרת ע"פ (מחוזי נצרת) 1197/06, **מדינת ישראל נ' ציפורה אלימלך**, ניתן ביום 24.10.06 (פורסם בנבו), נקבע בהקשר זה כי ביטולו של אישום אינו מונע מהתביעה להגישו מחדש, והגשתו אינה מותנית בתנאי כלשהו, שכן ביטול האישום אינו מהווה זיכוי.

אשר לטענות כי השלמת החקירה נעשתה באופן רשלני וחלקי, הרי שלא ניתן להכריע בטענות אלו כעת, אלא לאחר שמיעת הראיות. כך הדבר גם כאשר לטענה כי למבקש לא הייתה כוונה להפחיד או להקניט את העובדת הסוציאלית וכי הוא ביקש להיטיב את מצבם של בני הזוג - טענות שיש לשמוע את העדים קודם להכרעה בהן.

טענת ב"כ המבקש כי כתב האישום אינו מגלה עבירה או כי מדובר בזוטי דברים מבחינה באופן מלאכותי בין חלקיו השונים של האיום הנטען. יוזכר כי במסגרת השיחה הנטענת, אמר המבקש לעובדת הסוציאלית כי אם בתוך שבועיים המתלוננת לא תצא מהבית הוא ישבור את חפציה ובהמשך אמר שלא תתפלא אם תמצא אותו במוסד סגור לאחר שעשה מעשה קיצוני. טענת המבקש לפיכך כי אין המדובר באיום לפגוע באדם, היא טענה אשר אף בה יש להכריע לאחר שמיעת הראיות, משאין המדובר באפשרות הפרשנית היחידה או הסבירה ביותר, בשלב לכאורי זה.

בנסיבות אלה נדחית כאמור הבקשה.

מצופה כי ינתן מענה במועד הדיון הקרוב.

ניתנה היום, ג' תמוז תשפ"ב, 02 יולי 2022, בהעדר הצדדים.